

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 27.411 van 15 mei 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 24 februari 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 21 november 2008 houdende de beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21), aan verzoeker ter kennis gebracht op 2 februari 2009.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 8 april 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 mei 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en advocaat A. DE COSTER en van advocaat Th. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn.

Op 7 april 2008 dient verzoeker een aanvraag in tot vestiging als echtgenoot van mevrouw M.v.d.P., van Belgische nationaliteit.

Op 3 oktober 2008 ontvangt verzoeker een F-kaart.

Op 21 november 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid een beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

"(...)

Reden van de beslissing:

Art 42 quater § 1 2° en 4°

Uit het verslag samenwoning van de politie d.d. 02.11.2008 blijkt dat de politie controles uitvoerde op 13.10.2008 om 13u30, 14.10.2008 om 17u15, 20.10.2008 om 11u25, 21.10.2008 om 17u40 en telkens was betrokkene alleen thuis. Uit het verslag van de politie van Antwerpen d.d. 03.11.2008 blijkt het volgende:

"De eerste weken van september 2008 kon na diverse bezoeken op de (...) enkel de man O.A. - tesamen met het zoontje van M.v.d.P. - F. worden aangetroffen.

Nooit was M.v.d.P. aanwezig.

Volgens Abdelkadir werkte zijn echtgenote M. in het Gentse bij een kuisbedrijf (...) en was zij steeds zeer laat thuis. Wanneer wij deze info controleerden via betreffend bedrijf bleek echter dat M. daar inderdaad voor betreffende firma te hebben gewerkt doch reeds omstreeks 08 maart 2008 ontslagen was.

Ook de medebewoners van het appartementsgebouw zagen A. en F. regelmatig in het gebouw, doch de vrouw zou volgens hen slechts zeer sporadisch aanwezig zijn.

Wij zijn regelmatig blijven nazicht doen tot wij vaststelden dat ook het zoontje F. niet meer verbleef te Deurne.

Wanneer wij A. met dit feit confronteren verklaart hij dat F. tesamen met zijn moeder M. ergens in het Gentse zou verblijven. Volgens A. is zij op de loop voor verschillende deurwaarders, en zijn ondertussen meerdere beslagen gelegd door voornoemden op de (...)."

Uit het proces verbaal d.d. 26.01.2008 met nr PV GF/0000583/08 betreffende de klacht van M.v.d.P. blijkt het volgende:

"Ik wens andermaal klacht in te dienen tegen de genaamde O.A. (° 01.01.1972) met wie ik een relatie gehad heb gedurende 8 jaar. Ondertussen is onze relatie stopgezet wegens veelvuldige problemen. Ik heb sedert oktober 2007 mijn intrek genomen in Nazareth bij mijn nieuwe vriend.

Hij wil persé onze zoon bij hem. Indien ik daar niet wou in meewerken dreigt hij ermee dat hij mij zou komen vermoorden, samen met mijn nieuwe vriend. Ik hou momenteel de situatie niet meer uit, dit moet dringend stoppen. Ik wens dat men daar de nodige maatregelen voor treft.

Hij sprak zelfs over het aanschaffen van een wapen, of hij dit effectief heeft, weet ik niet.

Hij is momenteel onwettig in België en is aan te treffen op mijn vorige verblijfplaats te Deurne, (...). Ik zou willen dat O.A. mij met rust laat in de toekomst, dit moet dringend stoppen."

Uit het verhoor d.d. 15.01.2008 blijkt het volgende:

"Meneer A.O. kwam in oktober 2007 met een visum gezinshereniging. Zijn visum is geldig tot 16.01.2008, maar hij heeft niet de intentie van terug te keren naar Marokko.

Betrokkenen leerden elkaar op vakantie in Marokko kennen. Tijdens mevrouw haar volgende vakantie in Marokko in de zomer 2006 leerde ze heel zijn familie kennen. Ze trouwden op 19.12.2006 in Marokko. Er was geen traditioneel huwelijk, wel een bescheiden huwelijksfeest.

Meneer verklaart dat hij en zijn familie zich niet houden aan islamitische tradities. Zo verbleef mevrouw kort na hun kennismaking bij zijn familie samen met hem en haar zoontje. Een religieus huwelijk is ook niet nodig.

In het begin van de relatie hadden ze geen volwaardige gemeenschappelijke taal. Mevrouw kon ook niet praten met de familie van meneer. Nochtans was heel de familie meteen heel enthousiast en vonden ze haar aardig. Dit is vreemd, gezien ze elkaar niet konden verstaan.

Er zijn enkele verschillen in de verklaringen van betrokkenen tijdens het interview in het kader van hun meneer zijn visumaanvraag en ook tijdens het interview in het kader van de aanvraag tot vestiging van meneer. Zo meldt bureau P dat de kennismaking in de zomer van 2005 gebeurde, terwijl mevrouw in haar verklaring aan de politie vertelt dat de kennismaking in november 2005 gebeurde, de manier waarop de kennismaking verliep, wanneer mevrouw voor de tweede keer naar Marokko reisde.

Bureau P meldt dat meneer op het tijdstip van kennismaking illegaal in Nederland verbleef. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat ze elkaar in Nederland leerden kennen. Meneer werd op 22.09.2005 vanuit Nederland uitgewezen naar Marokko. Meneer staat ook SIS-geseind wegens gebruik van valse of vervalste reis- of identiteitsdocumenten. Meneer is op verschillende punten onwetend over mevrouw persoonlijke achtergrond: zo weet hij weinig over mevrouw haar familie, twijfelt hij over de geboortedatum van mevrouw, kon hij in Casablanca de juiste huwelijksdatum niet vermelden, weet hij niet hoe lang het vorige huwelijk van mevrouw heeft geduurd of wat er is misgegaan in die relatie, weet hij niet welk werk mevrouw doet.

Mevrouw scheidde op 07.08.2006 van haar vorige echtgenoot K.B.A. en was dus nog gehuwd toen ze meneer ontmoette. Mevrouw trad daarenboven zeer snel na haar scheiding opnieuw in het huwelijk.

Het is bovendien in de islamitische wereld eerder uitzonderlijk dat een vrijgezel huwt met een reeds gescheiden vrouw met een kind."

Uit bovenstaande blijkt dat betrokkene en zijn echtgenote geen gezinscel vormt.

(...)"

2. Ontvankelijkheid

Verwerende partij werpt op dat het verzoekschrift nietig is daar het geen uiteenzetting van de feiten en de middelen vermeldt, die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen.

Op grond van artikel 39/69, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dient het verzoekschrift onder meer een uiteenzetting van de feiten en de middelen te bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden verstaan de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of rechtbeginsel en van de wijze waarop die regel of dat beginsel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (cf. RvS 17 december 2004, nr. 138.590, RvS 4 mei 2004, nr.130.972, RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Verzoeker beperkt zich in zijn uiteenzetting tot feitelijke omstandigheden zonder te preciseren welke bepaling of beginsel werd overtreden (in zijn verzoekschrift stelt verzoeker voornamelijk dat er inderdaad problemen zijn geweest tussen hem en zijn vrouw, dat zijn echtgenote inderdaad een tijd een andere relatie heeft gehad en even in het Gentse bij een andere man heeft gewoond, doch dat deze problemen van korte duur waren. Hij vervolgt dat de partijen zich na een korte breuk verzoend hebben, terug samenwonen en opnieuw een gezin vormen samen met hun zoon, dat zij overigens wel degelijk gehuwd zijn en dit sinds 19 december 2006. Verzoeker is dan ook van mening dat de vaststellingen van de politie een vertekend beeld geven van de werkelijkheid aangezien deze vaststellingen een momentopname vormen van een slechte periode, die evenwel voorbij is). Verzoeker mag het niet aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overlaten om uit deze feitelijke uiteenzetting een middel te distilleren. De uiteenzetting kan niet als een ontvankelijk middel worden verstaan.

In zijn repliekmemoirie voert verzoeker voor het eerst de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, van de artikelen 40bis en 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de artikelen 9 en 10 van Verdrag van 20 november 1989 inzake de Rechten van het Kind.

Het aangevoerde middel zoals voor het eerst uiteengezet in de repliekmemoirie betreft geen middel van openbare orde, noch een middel dat verzoeker niet in het inleidende verzoekschrift kon aanvoeren. Derhalve is het een nieuw middel dat niet op een ontvankelijke wijze voor het eerst in de repliekmemoirie kan worden aangevoerd.

De exceptie van de verwerende partij is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien mei tweeduizend en negen door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

J. CAMU.